

מ"ת 5135/10/19 - מדינת ישראל נגד מ.מ.ו.

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 5135-10-19 מדינת ישראל נ' ו' (עציר)
תיק חיצוני: 427162/2019

בפני כבוד השופטת פנינה לוקיץ
מדינת ישראל מבקשת/מאשימה
נגד
משיב מ.מ.ו. (עציר)

החלטה

בפני בקשת המשיב, שהינו עצור בתנאי אשפוז בבי"ח מזור עד להחלטה אחרת בעניינו האמורה להנתן לאחר שיתקבל תסקיר משלים של שירות המבחן (ראה החלטה מיום 8.1.20), להתיר לו לצאת הערב ממקום מעצרו, בלוויית אביו או איש צוות מבית החולים, על מנת להשתתף בלוויית סבתו שנפטרה היום ואמורה להיקבר בשעה 21:00.

הבקשה הוגשה בשעות אחה"צ ולפיכך הוריתי על העברתה בדחיפות למאשימה וזו הגישה תגובתה שהועברה לעיוני באמצעות המזכירה הראשית. המאשימה מתנגדת לבקשה תוך שהיא מפנה להחלטה שניתנה ע"י השופט טורס במ"ת 12992-11-19 בה נקבע כי הבקשה אינה בסמכות בית המשפט. לצערי ב"כ המאשימה אינה דקה פורתא בתגובתה שכן האמור באותה החלטה איננו רלבנטי כלל למקרה שלפנינו. שם דובר בעצור, ששהה בבית מעצר, אשר ביקש לצאת ללוויית דודו, בליווי שב"ס, כך שהשופט טורס מצא כי בקשתו הינה בקשה שאמורה להתברר במסלול "המינהלי" ומשלא התקבלה שם עמדת שב"ס, ובהיותה בגדר הליך מינהלי, מצא בית המשפט כי הוא משולל סמכות לדון בה.

לעומת זאת, כאן המדובר בעצור השוהה בבי"ח פסיכיאטרי, המבקש לצאת ללוויית סבתו (שבודאי שיש להגדירה כקרובה בקרבה ראשונה לטעמי) בלוויית אביו. הבקשה הינה ליציאה לשעתיים ממקום מעצרו, מבלי שמתבקש ליווי שב"ס, ומשכך אנו מצויים במסלול השני המנוי בהחלטה שם, המתאים לביורר כבקשה לעיון חוזר (ראה גם האבחנה בבש"פ 5857/17 מיום 15.8.17 אליו הפנה כב' השופט טורס).

מכאן, שהסמכות וודאי נתונה לבית המשפט והשאלה היא רק באם נכון להפעילה ולהעטר לבקשה. בניגוד לעמדת השופט טורס שם, אני מוצאת שעניינו שונה במידה המצדיקה העתרות לבקשה.

אמנם קבעתי בהחלטות קודמות כי קיימת מסוכנות של המשיב, בעיקר על רקע מצבו הנפשי, וכי מסוכנות זו היא בעיקר כלפי בני משפחתו. מנגד, כפי שעולה מכל ההחלטות, בהחלט מצאתי כי יש מקום לאפשר העברתו לחלופת מעצר

שתאיין את אותה מסוכנות, והדיון בעניינו מצוי בשלב שבו בית המשפט, באמצעות שירות המבחן, מנסה למצוא עבורו מסגרת מתאימה, לאור מצבו הנפשי.

מכאן, שניתן להבין כי לא נקבעה מסוכנות שלא ניתן לאיינה בחלופה, וממילא בהתחשב בעובדה כי מוצע שאביו (שהוא אחד מ"קורבנות" מעשי המשיב) ילווה אותו ללוויה, מעיד על כך שגם הוריו אינם חוששים מפניו במידה שיש למנוע ממנו השתתפות בלוויה.

משכך, ולנוכח קוצר הזמן אשר מנע קיום דיון, אני נעתרת לבקשה ומתירה למשיב לצאת ממקום מעצרו בבי"ח מזור ללווית סבתו שתתקיים בנהריה, זאת היום בין השעות 20:00 עד השעה 24:00.

המשיב יצא כשהוא מלווה על ידי אביו, מר יובל ויצמן, בכל עת. ההיתר ניתן לצורך יציאה ללוויה בלבד ומיד עם סיומה על המשיב לחזור, בלווית אביו, למקום מעצרו בתנאי אשפוז בבי"ח מזור.

ככל שהמשיב לא יחזור לבית החולים בשעה היעודה על בית החולים להודיע על כך, באופן מיידי, למשטרת ישראל.

ההחלטה תועבר על ידי המזכירות לידיעת השב"ס, בית החולים, ב"כ המאשימה והסניגור באופן מיידי.

ניתנה היום, כ"ג טבת תש"פ, 20 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.